

## Rast a posvätenie.

Ak chceme rozprávať o ovocí Ducha Svätého v živote kresťana, tak je dobré, aby sme si uvedomili, kam ideme, ak sme sa raz vybrali na túto cestu. Lebo osobný program života Božieho dieťaťa je rásť v svätosti s tým, že cieľom je podobať sa Pánovi Ježišovi Kristovi. Svätosť je oddelenie od hriechu a od sveta pre službu Bohu. „Lebo to je vôľa Božia, vaše posvätenie.“ Ak si nakreslíme graf, v ktorom znázorníme možnosti vývoja posvätenia kresťana v čase, uvidíme, že nie všetko je jednoduché a vedie k dokonalosti. V deň, keď sme prijali Pána Ježiša Krista do nášho života, On tam vstúpil, sme dostali od Hospodina dar istej miery svätosti. A s časom táto miera svätosti môže rásť, to je kresťan rastúci v duchovnej dospelosti a mení sa obnovovaním svojej mysle, alebo môže ostávať približne na tej istej úrovni ako v čase, keď sme ju dostali, to je tzv. telesný kresťan, ktorý sa pripodobňuje svetu. A potom môže žiaľ miera svätosti aj upadať, až tak, že nás zasiahne opäť večná smrť. Ak však je účelom a cieľom nášho života rásť do podoby Pána Ježiša, potom to má aj praktické dôsledky v našom živote.

Aké sú poznávacie znaky prítomnosti Ducha Svätého v našom živote?

Môžeme si prečítať z Matúšovho evanjelia, zo siedmej kapitoly, verše 16 -20:

*„Po ovocí ich poznáte. Či vari oberajú z trnia hrozno alebo z bodľacia figy? Tak každý dobrý strom rodí dobré ovocie a zlý strom rodí zlé ovocie. Dobrý strom nemôže rodiť zlé ovocie, ani zlý strom dobré ovocie. Každý strom, ktorý nerodí dobré ovocie, vytnú a hodia do ohňa. Teda, podľa ovocia ich poznáte.“*

Po ich ovocí ich poznáte. V Písme je zachytený zoznam ovocia vypôsobeného prítomnosťou Ducha Svätého: Láska, vernosť, radosť, krotkosť, pokoj, zdržanlivosť, zhovievavosť, sebaovládanie, dobrota, dobrotivosť, spravodlivosť, pravda, srdečná sústrasť, milosrdná pokora. To je, pravda, viac, ako je napísané v Gal. 5:22, ale to všetko sú vlastnosti, alebo vnútorné stavy človeka, ktoré predstavujú charakter človeka. A pretože je to ovocie prítomnosti Ducha Svätého, predstavujú charakter človeka kresťana, kresťanský charakter. Ovocie Ducha Svätého sa má prejavovať u každého kresťana. Prejavovať sa majú všetky vlastnosti u každého, aj keď nie v rovnakej miere. Písmo hovorí aj o daroch Ducha Svätého a ak by sme ich študovali, zistíme, že dary Ducha Svätého sú schopnosti k službe. Dar jazykov, dar uzdravovania, alebo dar rozpoznávania duchov nie sú povahovými vlastnosťami človeka. Tým, že dostaneme dar Ducha Svätého, sa skokom mení naša schopnosť slúžiť v tele Pána Ježiša Krista. Ale tým sa naša povaha a náš charakter skokom nemení. Skokom sa mení naša túžba byť v prítomnosti Pána Ježiša Krista, radosť z modlitieb, túžba slúžiť iným ku spaseniu, porozumenie pre Božie kráľovstvo v nás a okolo nás, šanca odolať pokušeniu a neupadnúť do hriechu, ľútosť nad každým naším pádom. A podľa čoho nás ľudia poznávajú? Pán Ježiš pri poslednej večeri povedal: „Potom poznajú všetci, že ste moji učeníci, keď budete mať lásku medzi sebou.“ Inde Pán Ježiš hovorí: „Lebo čím je preplnené srdce, to hovoria ústa. Ľudia nás poznávajú podľa spôsobu, ako žijeme a čomu v živote dávame prednosť. Poznávajú nás podľa vzťahov, ktoré máme medzi sebou a podľa vzťahov, ktoré budujeme s okolím. V rodine, v práci, v zbere. A podľa reakcií na vonkajšie popudy, negatívne aj pozitívne. Lebo čím je preplnené srdce, to hovoria ústa. „Čokoľvek robíte, robte všetko na slávu Božiu.“ Tu by som sa ešte chcel vrátiť k tomu, že nás podľa vzťahov poznávajú ľudia. Tak napríklad: Ku mne prišiel jeden muž na odbornú návštevu na ústav. Ale pri tej návšteve prišli za mnou asi traja ľudia a chceli mi niečo rozprávať a videli tam toho muža a hovoria: „Prideme neskôr.“ A nato sa ma ten muž pýta: „Počujete, nie ste vy kresťan?“ Hovorím: „Áno, som kresťan. A prečo?“ „No preto, lebo tu slúžite ako slzavé údolie, kam chodia všetci plakať.“ „No, pravdu máte.“ „Aj ja som kresťan“- mi povedal ten brat Peter z BTM. A v zbere u nás sa stala takáto vec. Mal som spolužiaka Milana. Naraz ho vidím, on ide dolu z poschodia v našej modlitebni, a ja ho vítam: „Milan, kde sa ty tu berieš?“ A on mi hovorí: „Dobre mi je medzi vami.“ To sú poznávacie znamenia Božieho ľudu. Meradlom nášho kresťanského charakteru je náš každodenný život. Nemáme možnosť výberu. Boží rozkaz znie: „Budte svätí, lebo ja som svätý.“

Budovanie kresťanského charakteru je proces, ktorý trvá až do smrti. A jeho cieľom je naša podobnosť Pánovi Ježišovi Kristovi. Musíme ísť touto cestou. Nová Zmluva je Boží sľub dotýkajúci sa budovania nášho kresťanského charakteru. „Dám svoje zákony na ich srdcia a napíšem ich na ich mysle.“ Prejavovanie sa Ducha Svätého v našom živote ide ruka v ruku so zmenou nášho charakteru. Čím dlhšie chodíme s Pánom, tým viac by malo byť vidieť na nás, že sme Boží. V Písme je to krásne povedané o Enochovi. Enoch chodil s Bohom a nebolo ho, lebo ho vzal Boh. Zdá sa, že tento vzťah je obojstranný. Enochovi bolo dobre s Bohom a Bohu bolo dobre s Enochom. A Mojžišova tvár žiarila tak, že sa naňho nemohli pozeráť. Aj to bolo ovocie Božej prítomnosti v jeho živote. A čo robiť, aby krása nášho kresťanského charakteru rástla? Pavel to Timotejovi hovorí veľmi stručne a jasne: „Cvič sa v zbožnosti.“ Budovanie kresťanského charakteru sa nedeje bez nášho úsilia. Roľník hnojí, orie, seje, polieva a stále si uvedomuje svoju nedostatočnosť. On nespôsobuje ani klíčeniu semena, ani výživu rastlín, ani nerozkazuje slnku a dažďu v čase rastu, dozrievania a zberu. Zaslúžená úroda je plne závislá na vôli Božej. Roľník vie, že dobrú úlohu môže očakávať, len keď bude usilovne a svedomito robiť všetko, čo treba urobiť. V tom zmysle spolupracujeme s Bohom. Roľník nemôže urobiť to, čo musí urobiť Boh. Boh neurobí to, čo musí urobiť roľník. A toto je obraz budovania kresťanského charakteru. Je to spolupráca Boh - človek. My nesieme spoluzodpovednosť za mieru svätosti, ktorú dosahujeme. Duch Svätý vykoná vždy to, čo vykonať treba. Keď my odvedieme náš diel práce. Tam je napísané: „Cvič sa.“ Tak čo robiť? Ako začať? A ako pokračovať?

1. Musíme sa rozhodnúť pre rast kresťanského charakteru. Musíme vziať osobnú zodpovednosť za náš pokrok v zbožnosti. Rozhodnúť sa, že budeme príčinliví, usilovní a vytrvalí.
2. Musíme sami seba zaviazat, že zaplatíme cenu za duchovný rast. Duchovný rast nepríde zadarmo. To chce náš čas, naše úsilie, našu vytrvalosť a našu ochotu zrieť sa úspechu vo svete.
3. Musíme sa otvoriť schopnému učiteľovi alebo trénerovi. Podľa mienky Pána Ježiša je najschopnejším učiteľom a trénerom Duch Svätý. Pozvali ste už niekedy Ducha Svätého do vášho života, aby tam urobil poriadok, podľa jeho predstáv? Povedali ste mu, že sa chcete podobať Pánovi Ježišovi, a že ho budete poslúchať, nech vás povedie, kam On

chce? Pozor, ak ho pozvete, On príde. A bude robiť poriadok. Ale pre vás to nebudú ani pohodlné, ani slnečné dni. Ale vyjdete z toho oveľa zdravší a krajší pred Otcom.

4. Venujte sa Písmu. V evanjeliách je toľkokrát zaznamenané: „Ale oni nerozumeli.“ Proste Pána o porozumenie Písma. Proste Ho, aby Písmo hovorilo do vášho každodenného života. Proste Ho, aby sa zmiloval nad vašim osobným životom.

Ako toto všetko premeniť na drobné? Viete, my sme s manželkou slúžili našim deťom. My sme si jasne uvedomili, že musíme žiť Božím životom, ak chceme, aby naše deti túžili žiť Božím životom a videli, že životy v iných rodinách nie sú také pekné ako v našej. To druhé je príklad o tom, ako som prestal negatívne reagovať na nepríjemné udalosti. Viete, keď vám vypadne z ruky kladivo a klepne vás po nohe, tak väčšina z nás zanádáva. A mňa to veľmi, veľmi mrzelo a prosil som Pána, aby ma tohto zbavil. A tak sa to stalo pri stavbe našej modlitebne v Bratislave. Vypadlo mi z ruky kladivo. A ja som to odreagoval prostým: „Jaj, Pane môj.“ A vtedy som si uvedomil, že som nezanadával. A ďakoval som môjmu Pánovi za túto milosť.

Ešte naša babička nás veľmi veľa naučila. Máme záhradku. A my chodievame do záhradky pracovať. A babička šla cestičkou, ktorú máme uprostred záhradky, pozerá sa vpravo a vidí kapustu. A pozerá sa vľavo a vidí karfiol. Pozerá sa vpravo a vidí fazuľku, ... A hovorí: „Jéj, to by sa dalo dať tomu, to by sa dalo dať tomu a to by sa dalo dať tomu... Viete, pre nás to bolo úžasné. My sme pestovali zeleninu pre seba. A ona videla možnosť, komu ju darovať. No, bolo to pre nás veľké vyučovanie. Hľadajme kde, komu a ako slúžiť, ako pomôcť a ako potešiť.

Tak si to ešte raz zopakujeme. Program života Božieho dieťaťa je rast v svätosti s cieľom podobať sa Pánovi Ježišovi Kristovi. Rast do podoby Pána Ježiša Krista má praktické dôsledky v živote. Je to ovocie prítomnosti Ducha Svätého, ktoré sa navonok prejavuje ako kresťanský charakter. Praktickým meradlom kresťanského charakteru je náš každodenný život. Nemáme možnosť výberu. Budovanie kresťanského charakteru je Boží príkaz. Musíme sa cvičiť v zbožnosti. My nesieme spoluzodpovednosť za mieru svätosti, ktorú dosahujeme. Tak čo robiť? Musíme sa rozhodnúť pre rast kresťanského charakteru. Musíme byť ochotní zaplatiť cenu za duchovný rast. A treba nám v tejto veci otvoriť sa Duchu Svätému. Musíme sa venovať Písmam. A toto všetko treba premeniť na drobné. A tak nech nám Pán pomáha takto kráčať v Jeho šľapajach. Amen.